

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: ציפורה	שם משפחה: גסט
-----------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Telser		שם משפחה איתו נולדתי: טסלר
שנת לידה: 18/8/1931	מין: נקבה	בלועזית Zipora
ארץ לידה: רומניה		בלועזית Dorohoy
שם פרטי ושם נעורים של האם: זינה		שם פרטי ושם משפחה של האב: צבי
ארץ המגורים: רומניה		בלועזית Dorohoy
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה) תלמידה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: אוקראינה טרזניציה (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
בלועזית		במידה והיית בגטו, ציין את שמו
בלועזית		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
תאריך השחרור:		המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה		שנת עליה: 1947

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי במשפחה מסורתית, אבא ואימא 4 ילדים- שני בנים, דוד וחיים, ושתי בנות, רוט ואני. אבא היה נגר ועבד בנגריה שלו ברחוב הכרמל. היה לו ידיים של זהב וכל הרהיטים בבית נבנו אצלו בנגריה. אימא הייתה עקרת בית, טיפלה במשפחה, ניקתה ובישלה. לפעמים היא עבדה אצל השכנים ליפני החגים כדי לעזור בהכנת האוכל והניקיון.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

רומניה נכבשה על ידי הגרמנים ואנחנו ברחנו לאוקראינה לעיר דורוכו. היינו צריכים לעזוב את הבית ואת הנגרייה ולברוח לאוקראינה ושם היינו חסרי כול. אימא הייתה בהריון עם אחינו הקטן יעקוב, אך הוא לא שרד ומת מרעב אחרי חודש. היינו זרוקים שם בלי יכולת להתקיים.

אבא היה עובד במפעל בלי שכר בשביל כיכר לחם וצלחת מרק. מכרנו את כל רכושנו כדי להתקיים ולקנות אוכל וכך הצלחנו לשרוד. גרנו בשכונה יהודית גדולה וכל הזמן פחדנו שהגרמנים יהרגו אותנו. האוקראינים לא היו נחמדים אלינו, אלא התעללו בנו והשפילו אותנו. לא היה ניתן ללכת בלי לקבל יריקה או קללה ברחוב. התרגלנו לגינויים האלו ושרדנו. אני זוכרת את התקופה שלי כילדה כתקופה של עוני קור ורעב מתמיד.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד היום

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

ב1947 חבר המשפחה הציעה לנו לעזוב לישראל. מכרנו את מה שנישאר לנו וקנינו 6 כרטיסים לאוניה. באוניה גרנו שבועיים והיה מאוד צפוף ומסריח. פחדנו שלא נצליח לעלות אך בסוף הצלחנו להגיע והשתכנו בחדרה. אני הלכתי ללימודים ולעבודה בחנות מזון כדי לעזור למשפחה. בגיל 18 התגייסתי לצבע לחייל האוויר ושירתי שנתיים. שם גם הכרתי את בעלי צבי. אנו נשואים כבר חמישים שנה ויש לנו שני בנים ושישה נכדים שאחד מהם קצין בצבא. היום אנו גרים בדוור מוגן בבית בכפר והחיים טובים.

ראיון: דניאל נודלמן

בת חן, דצמבר 2009